

A német sajtó nagy zöldpárti leleplezése

2019 június 13. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Lomnici lerántotta a leplet.

Kiket is képviselnek a környezetvédelmi politika kufárai?

A Der Tagesspiegel berlini lap hosszú írást szentelt a zöldpolitika terjedésének, és többek között arra jutott, hogy alapvet?en a nagyvárosiak és nem pedig a káros környezeti hatások, vagy éppen a klímaváltozás által fokozottabban érintett vidékiek, gazdálkodók körében népszer?ek. A metropoliszok lelkiismereti kompenzálásáról vagy koncentrált politikai manipulácneióról van szó?

Jelen írásnak nem célja a globális felmelegedés, Földünk klímaváltozással kapcsolatos problematikájának elemzése. Bár a hazai és nemzetközi politikai térben is markánsan eltér? megnyilvánulások születtek a témában – így Kövér László házelnök az agymosó balliberális médiának tulajdonítja a klímavédelem ügyének felnagyítását, vagy éppen Donald Trump amerikai elnök egyenesen vitathatónak nevezte a klímaváltás tényét, miközben Merkel és Macron felpörgetnék a klímavédelmi intézkedéseket –, kétségtelen, hogy tudományos viták zajlanak a bolygót érint? környezeti változások gyorsaságáról és hatásairól. Az is izgalmas felvetés lehet, hogy a problémát bal- és jobboldali politikai bontásban lehet-e vizsgálni? Jean-Marie Le Pen radikális francia politikus szerint a környezetvédelem valójában a természetes egyensúlyok meg?rzésének konzervatív értékét jelenti, amely alapján jobboldali értéknek tekintend?. A kérdésben rendszeresen felszólaló Áder János államf? szerint a gazdasági növekedés és fenntarthatóság nem egymást kizáró fogalmak, a klímaváltozás ugyanakkor nemcsak veszély, hanem egyúttal lehet?ség is.

A jelen értekezés f? kiindulópontja és tárgya azonban az említett német elemzésen alapulva az a vélekedés, hogy az elmúlt másfél hétben a zöldek európai sikerét?l hangos a nyugati sajtó, s?t egyes vélemények szerint a zöldpártok áttörést hajtottak végre, és már a nagyobb pártok helyére pályáznak. Különösen a németországi EP-választás eredményei bátorítják az ilyen markáns véleményt megfogalmazókat. Tény, hogy az Európai Parlamentben harmadával növelhetik létszámukat a zöldek: 52-r?l 69-re n?het betöltött helyeik száma, ami nem sokkal kevesebb mint a fele a szocialistákénak. Németországban második helyre jöttek fel húsz és fél százalékkal, megel?zve a 16 százalék alá gyengült SPD-t. Csak összehasonlításként: a német Zöldek az öt évvel ezel?tti EP-választáson 12,4 százalékot szereztek, a 2017-es Bundestag-választáson már csak 8,9-et. A Zöldek mostani meger?södése is sokkal inkább a koalíciós nagypártok gyengeségének, és különösen az SPD mélyül? válságának részleges következménye. Ezt lényegében azok az elemz?k is elismerik, akik éppen azt ecsetelik pozitív fordulat gyanánt, hogy a csalódott német választópolgárok inkább a politikai (zöld)bal felé nyitnak, mint a bevándorlásellenes AfD felé.

Az elmúlt évtizedek pártrendszerkutatásai összességében azt a nézetet támasztják alá, hogy a zöldpártok – hasonlóan például a liberálisokhoz vagy a hagyományosan ugyancsak a centrumhoz sorolt agrárpártokhoz – rétegpárt jelleg?ek, és szubsztantív adottságaiknál fogva nem törhetnek a néppártok szerepére. A 2019. május végi európai parlamenti választások e tekintetben nem hoztak meglepetést, illetve olyan fejleményt, amely az eddig megismert és leírt politikai jelenség innoválódására utalna. A zöldpártok társadalmi támogatottságának fels? korlátja továbbra is érzékelhet?, és mint a német példa is mutatja, ez legf?képpen az urbánus–vidéki törésvonallal írható le.

A németországi EP-választás alapján f?leg a nagyvárosok „zöldültek be”, például: Hamburg, Köln, Lipcse, München, Stuttgart. Berlinben 27 százalékos eredménnyel magabiztosan az élen volt a „Grüne”, de például Brandenburg tartományban csak az ötödik helyen végeztek. A német vidék a konzervatív uniópártok dominanciáját mutatja – néhol SPD-s színnel, például Rajna-vidéken és Észak-Hessenben –, míg a zöldek els?sorban a nagyvárosi fiatalok (és ott nem kis részben már bevándorló hátter? fiatal) rétegnél értek el kimagasló eredményt: a 18-29 éves korosztályban országosan a voksok közel egyharmadát szerezték meg, de a többi, 60 év alatti korosztályban is átlag két-három százalékponttal szereztek többet, mint ami az összesített eredményük lett.

Franciaországban a zöldpárt (EELV) ugyancsak a nagyvárosokban, a metropoliszokban tarolt, és ez segítette országosan a harmadik helyhez: Párizsban 20 százalék felett szerepeltek, de például 24-24 százalékot kaptak Nantes-ban és Rennes-ben, 22-t Grenoble városában, és átlépték a 20-as határt Bordeaux-ban, Strasbourgban vagy Toulouse-ban is. Országos eredményük „csak” 13,5 százalék, ami ugyan jó egyharmados er?södés 2014-hez képest, de jól jelzi a németországihoz hasonló urbánus jelleget, ráadásul a francia vidéken a radikális jobboldal sokkal meghatározóbb tudott maradni a területi szinten inkább a populista-baloldali Engedetlen Franciaországgal vagy a meggyengült szocialista blokkal verseng? zöldekkel szemben. De Nyugat-Európában is er?sen eltér? a zöldek sikeressége: például Belgiumban idén a flamand zöldek a hatodik helyen végeztek mindössze egy EP-mandátumot szerezve, és az öt évvel ezel?tti 6,7 százalékhoz képest csak 7,8-ra tudták

er?síteni szavazati arányukat – ez kevés a középpárti pozíció eléréséhez. Belgiumban a zöld er? nemcsak urbanizációs tekintetben, hanem nemzetiségi alapon is er?sen megosztott – vallon változatuk a francia ajkú elektorátusban az Ecolo. Figyelemre méltó eredményeket értek el Ausztriában és Skandináviában is, de összességében a nyugat-európai, zöld alternatíva messze van váltópárti, néppárti státusztól, és bizonyos földrajzi-szociológiai adottságok is er?sen limitálják politikai sikerességüket.

A zöldgondolatot, illetve a zöldpolitikát – az újbaloldallal együtt – az elmúlt évtizedekben rendre az ideológiai és pártpolitikai palettán a baloldalhoz sorolták, bár egyesek (pl. itthon Lányi András, de Franciaországban is találunk példákat) nézete szerint a zöldek valódi, természetes szövetségese az organikus fejl?désben hív? és a meglév? dolgokat inkább óvni, meg?rizni kívánó konzervatív jobboldal lenne. Vagyis utóbbi felfogásban a környezetvédelemre és ökológiára építkez? politikai eszme sokkal inkább egy konzervatív gondolat; elemzésünk tárgyát figyelembe véve mi most mégis az európai pártpolitikai-ideológiai er?térben bekövetkezett tényleges tendenciákat vesszük figyelembe, és a zöldeket ennek megfelel?en zöldbaloldalként értelmezzük.

Bár a magyar és például a német pártrendszer sajátosságait óvatosan érdemes összehasonlítani, annyit mindenképpen megállapíthatunk, hogy a német Zöldek aktuális sikere hasonló jelenséggel (is) magyarázható, mint például 2010-ben hazánkban az LMP vagy most a Momentum eredménye (utóbbi egyértelm?en szeretné átvenni a magyar zöldpárt helyét is). Az SPD válsága – öt év alatt 27,3-ról 15,8 százalékra rontva szavazatarányát – nagyban kedvezett a zöldpártnak, amiként annak idején sok csalódott baloldali (MSZP-), illetve centrumszavazó támogatta a magyar Lehet Más a Politikát. Ez akkor is igaz, ha Németországban a zöldpolitikának sokkal számottev?bb múltja van, mint Magyarországon, s?t Európa els? igazán sikeres zöldpártja a nyugatnémet Grüne volt, amely éppen negyven éve alakult meg. Hosszú utat járt be, a rendszerváltozás és német újraegyesítés után egy id?re ki is került a Bundestagból, viszont 1998 és 2005 között már kormánypárt lehetett az SPD mellett a Schröder-kormányban. Most egyértelm?en er?söd?ben vannak, és ismét ?k Európa legsikeresebb zöldpártja, azonban növekedési korlátjaikat nem képesek áttörni.

Az európai zöldpártok – részint saját ökoideológiájuknak is ellentmondva – meglév? természetes társadalmi dolgokat, jelenségeket alakítanának át radikálisan, és harsány radikalizmusuk, sok esetben a szélesebb tömegek számára kevéssé érthet? nyelvezetük és elbeszélésmódjuk nem teszi ?ket alkalmassá a többség képviseletére. Ma paradox módon éppen az európai zöldek teszik nehézkessé a klímakérdésr?l, a biodiverzitásról vagy mondjuk a fenntartható gazdaságról szóló tanulságos eszmecserét, ugyanis a részint valóban fontosnak tekinthet? – s?t globális tekintetben éget?nek min?sül? – környezetvédelmi és gazdasági kérdéseket egy radikális hangon hirdetett kulturális-társadalmi átalakítási kísérlettel kapcsolják össze. Ezért a zöldek nem fogják tudni a vidéket, illetve a társadalmi többséget képviselni, hiszen nem értik vagy nem akarják megérteni a társadalom m?ködését, annak sokszor szövevényesen bonyolult bels? viszonyait és történelmileg is meghatározott értékrendbeli sokszín?ségét.

ifj.Lomnici Zoltán - www.888.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló